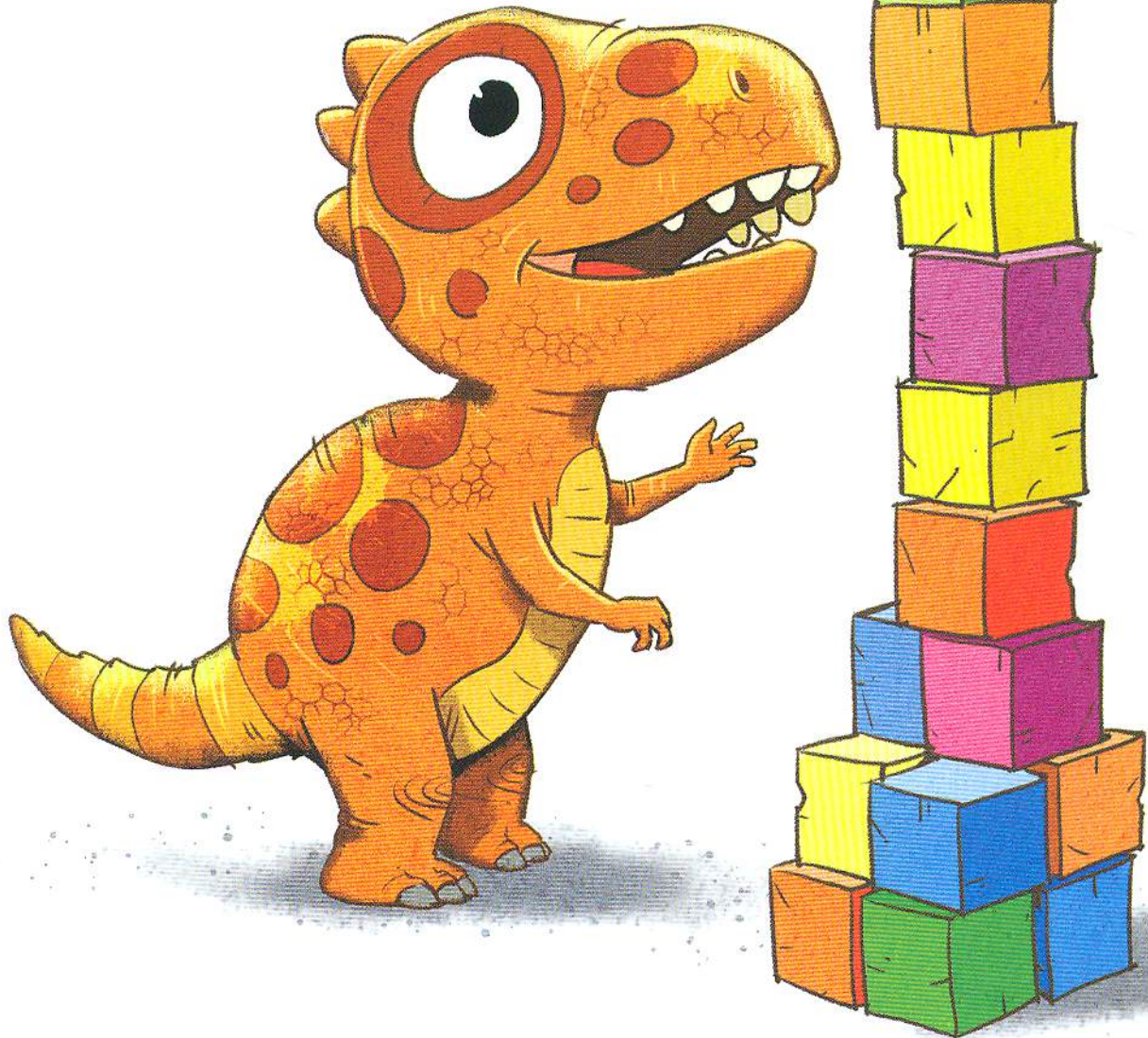

Расмус побудував вежу з кубиків.
Гарно вийшло! Тільки страшно, бо вежа така висока...

Раптом упаде?

Ух! Будемо сподіватися, що ні.

У кімнату зазирнула мама Рекс:

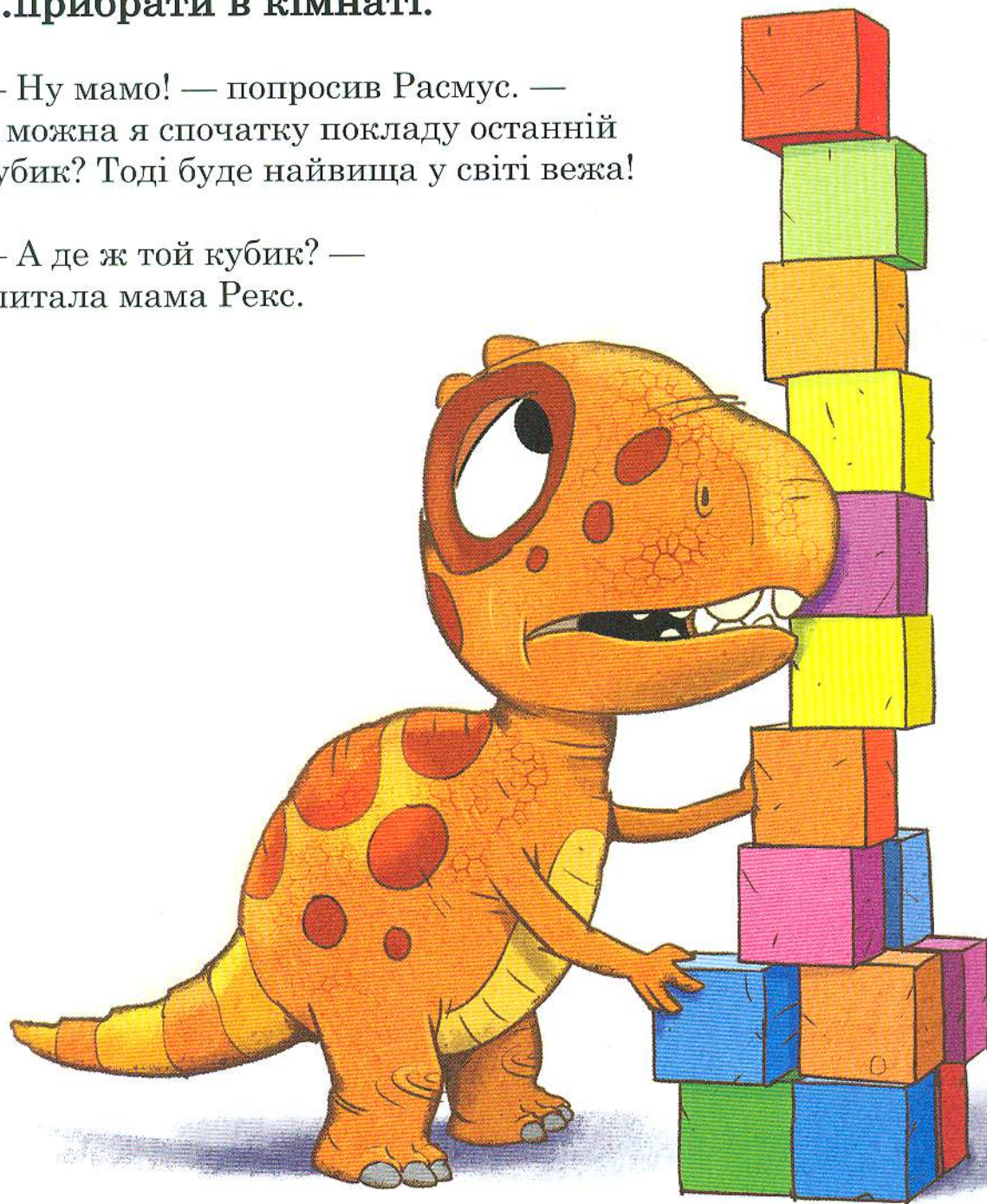
— Здається, тобі вже пора...

...прибрати в кімнаті.

— Ну мамо! — попросив Рasmus. —
А можна я спочатку покладу останній
кубик? Тоді буде найвища у світі вежа!

— А де ж той кубик? —
спитала мама Рекс.

— Я грався кубиками надворі,
в пісочниці! — відповів Расмус. —
Можна я сходжу по нього?

— Добре, — сказала мама. — Тільки
дуже не барися!

**І потім усе-таки не забудь
прибрати.**

